Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

DECIZIA COMISIEI

din 14 iulie 2010

de derogare, în ceea ce privește producția și vânzarea angro de energie electrică din macrozona nord a Italiei, precum și vânzarea cu amănuntul de energie electrică către consumatorii finali racordați la rețeaua de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune din Italia, de la aplicarea Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale

[notificată cu numărul C(2010) 4740]

(Numai textul în limba italiană este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2010/403/UE)

(JO L 186, 20.7.2010, p. 44)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Decizia de punere în aplicare 2012/539/UE a Comisiei din 26 septembrie 2012	L 271	4	5.10.2012

▼B

DECIZIA COMISIEI

din 14 iulie 2010

de derogare, în ceea ce privește producția și vânzarea angro de energie electrică din macrozona nord a Italiei, precum și vânzarea cu amănuntul de energie electrică către consumatorii finali racordați la rețeaua de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune din Italia, de la aplicarea Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale

[notificată cu numărul C(2010) 4740]

(Numai textul în limba italiană este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2010/403/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ([1]), în special articolul 30 alineatele (5) și (6),

având în vedere cererea depusă de Compagnia Valdostana delle Acque S.p.A. – Compagnie Valdôtaine des eaux S.p.A. (denumită în continuare „CVA”) prin e-mailul din 15 februarie 2010,

după consultarea Comitetului consultativ pentru achiziții publice,

întrucât:

I. CIRCUMSTANȚE

(1) La 15 februarie 2010, CVA a transmis Comisiei, prin e-mail, o solicitare în temeiul articolului 30 alineatul (5) din Directiva 2004/17/CE. Comisia a solicitat informații suplimentare autorităților italiene, printr-un e-mail din data de 15 aprilie 2010, și CVA, printr-un e-mail din aceeași dată. Autoritățile italiene au transmis prin e-mail informațiile suplimentare la 10 mai 2010 și la 20 mai 2010, iar CVA a transmis informațiile solicitate la 7 mai 2010, în urma prelungirii termenului inițial.

(2) Cererea depusă de CVA, care este o întreprindere publică în sensul Directivei 2004/17/CE, se referă la următoarele activități, descrise în cerere:

(a) producția și vânzarea angro de energie electrică, pe întreg teritoriul Republicii Italiene;

([1]) JO L 134, 30.4.2004, p. 1.

▼B

(b) ca alternativă, producția și vânzarea angro de energie electrică pe teritoriul zonei geografice nordice [denumită în continuare „macrozona nord” ([1])]; și

(c) vânzarea cu amănuntul de energie electrică către consumatorii finali pe piața liberă de energie electrică pe întreg teritoriul Republicii Italiene.

II. CADRUL JURIDIC

(3) Articolul 30 din Directiva 2004/17/CE prevede că acele contracte care sunt destinate să permită desfășurarea unei activități din domeniul de aplicare al directivei nu fac obiectul directivei în cazul în care, în statul membru în care se desfășoară, activitatea respectivă este expusă direct concurenței pe piețe la care accesul nu este restricționat. Expunerea directă la concurență se evaluează pe baza unor criterii obiective, ținând seama de caracteristicile specifice ale sectorului în cauză. Accesul este considerat nerestricționat în cazul în care statul membru a implementat și a aplicat legislația comunitară relevantă cu privire la deschiderea parțială sau totală a unui anumit sector. Aceste acte legislative sunt enumerate în anexa XI la Directiva 2004/17/CE. În cazul sectorului energiei electrice, legislația la care se face trimitere este Directiva 96/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 decembrie 1996 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică ([2]). Directiva 96/92/CE a fost înlocuită de Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE ([3]).

(4) Italia a implementat și a aplicat atât Directiva 96/92/CE, cât și Directiva 2003/54/CE, optând pentru separarea juridică și funcțională a rețelelor de transport și distribuție, cu excepția întreprinderilor celor mai mici, care sunt exceptate de la obligația separării funcționale. În consecință, și în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) primul paragraf, accesul la piață trebuie considerat nerestricționat pe întreg teritoriul Republicii Italiene.

(5) Expunerea directă la concurență trebuie evaluată pe baza mai multor indicatori, dintre care niciunul nu este, în sine, decisiv. În ceea ce privește piețele vizate de prezenta decizie, cota principalilor actori pe o anumită piață constituie un criteriu care trebuie luat în considerare. Un alt criteriu este gradul de

([1]) Aceasta cuprinde zona nordică, precum și patru zone mai mici (Ene, Enw, Turbigo și Monfalcone), conform anexei B la Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007„Anchetă efectuată în temeiul articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 în sectoarele europene ale gazului și energiei electrice (Raportul final)” [COM(2006) 851 final, denumită în continuare „Raportul final”].

([2]) JO L 27, 30.1.1997, p. 20.

([3]) JO L 176, 15.7.2003, p. 37. Trebuie menționat faptul că Directiva 2003/54/CE a fost înlocuită de Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55), care prevede un grad și mai ridicat de deschidere a pieței decât cele două directive anterioare. Totuși, dat fiind că termenul pentru implementarea directivei nu a expirat încă, se va face și în continuare trimitere la cadrul juridic instituit de Directiva 2003/54/CE.

▼B

concentrare de pe aceste piețe. Ținând cont de caracteristicile piețelor în cauză, trebuie luate în considerare și alte criterii, cum ar fi funcționarea pieței de echilibrare, concurența la nivelul prețurilor și proporția consumatorilor care își schimbă furnizorul.

(6) Prezenta decizie nu aduce atingere aplicării normelor în materie de concurență.

III. EVALUAREA

(7) Pe baza deciziilor anterioare ale Comisiei ([1]), se pot distinge următoarele piețe de produse relevante în sectorul energiei electrice: (i) producția și vânzarea angro; (ii) transportul; (iii) distribuția și (iv) vânzarea cu amănuntul. Prin urmare, cererea CVA trebuie analizată independent în funcție de producția și vânzarea angro, pe de o parte, și de cea cu amănuntul, pe de altă parte.

Producția și vânzarea angro de energie electrică

(8) După cum se amintește în considerentul 2 de mai sus, cererea depusă de CVA se referă la producția și vânzarea angro de energie electrică pe întreg teritoriul Republicii Italiene sau, în mod alternativ, în macrozona nord.

(9) Conform informațiilor disponibile ([2]), teritoriul național al Italiei trebuie considerat, datorită congestionării legăturilor dintre diferitele zone ale căror prețuri sunt aproape perfect corelate, ca fiind constituit din patru piețe geografice regionale în ceea ce privește producția și vânzarea angro de energie electrică: macrozona nord, macrozona centru-sud ([3]), macrozona Sicilia ([4]) și Sardinia. Autoritățile italiene au confirmat că delimitarea macrozonei nord rămâne valabilă drept piață relevantă, însă au adăugat că unele modificări sunt în curs de desfășurare, astfel că delimitarea dintre celelalte macrozone nu este clară pentru moment, până la efectuarea unor anchete cuprinzătoare, motiv pentru care o evaluare definitivă a situației concurenței de pe aceste piețe geografice nu este în prezent posibilă. Pe baza celor sus-menționate, și având de asemenea în vedere că, în mod întâmplător, toate centralele electrice ale CVA sunt situate în macrozona nord, prezenta decizie se va limita, în scopul evaluării condițiilor menționate la articolul 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE, la examinarea situației concurenței existente pe teritoriul macrozonei nord în ceea ce privește producția și vânzarea angro de energie electrică. Deși macrozona nord constituie o piață relevantă de sine stătătoare, ea nu poate totuși să fie văzută ca fiind complet izolată de țările și regiunile din jur.

(10) Așa cum rezultă din practica curentă ([5]), în ceea ce privește deciziile Comisiei în temeiul articolului 30, Comisia a considerat că, referitor la producția de energie electrică, „unul dintre indicatorii nivelului de concurență pe piețele naționale este cota totală de piață a celor mai mari trei producători”. Conform autorităților italiene, pentru 2009 cota de piață a celor mai mari trei producători din macrozona nord este estimată la 49,7 %. Acest nivel de concentrare, cuprinzând cota totală de piață a celor mai mari trei producători, este mai scăzut decât nivelul menționat în Decizia

([1]) MERGER COMP M-4110 E.ON – ENDESA, p. 3.
([2]) A se vedea „Raportul final”, anexa B, punctul A1, 2.
([3]) Aceasta cuprinde regiunile centru-nord, Piombino, centru-sud, sud, Rossano, Brindisi și Calabria.
([4]) Aceasta cuprinde regiunile Sicilia, Priolo și Calabria.
([5]) A se vedea Deciziile 2009/47/CE (JO L 19, 23.1.2009, p. 57), 2008/585/CE (JO L 188, 16.7.2008, p. 28), 2008/741/CE (JO L 251, 19.9.2008, p. 35), 2007/141/CE (JO L 62, 1.3.2007, p. 23), 2007/706/CE (JO L 287, 1.11.2007, p. 18), 2006/211/CE (JO L 76, 15.3.2006, p. 6) și 2006/422/CE (JO L 168, 21.6.2006, p. 33) ale Comisiei.

▼B

2008/585/CE pentru Austria (52,2 %), mai scăzut decât nivelul menționat în Decizia 2008/741/CE pentru Polonia (58 % din producția brută) și cu mult mai scăzut decât nivelurile menționate în Deciziile 2006/422/CE și 2007/706/CE pentru Finlanda (73,6 %) și, respectiv, Suedia (86,7 %). Trebuie remarcat însă că acest nivel este mai ridicat decât procentajul corespunzător, și anume 39 %, la care fac referire Deciziile 2006/211/CE și 2007/141/CE pentru Regatul Unit. Acest nivel este totuși considerat satisfăcător de scăzut, putând prin urmare indica un anumit grad de expunere directă la concurență în ceea ce privește producția și vânzarea angro de energie electrică din macrozona nord.

(11) În plus, Italia dispune și de importuri substanțiale de energie electrică, reprezentând peste 42 997 GWh în 2008. Italia este un importator net și a importat energie electrică pentru aproximativ 13,43 % din nevoile sale totale de energie electrică ([1]). După cum au confirmat autoritățile italiene ([2]), importurile au un efect proconcurențial, în special în macrozona nord. Deși acest efect este condiționat de limitarea tehnică a interconectării cu alte state, se preconizează că, având în vedere legislația în vigoare ([3]), situația se va îmbunătăți pe viitor. Prin urmare, importurile de energie electrică din afara teritoriului italian exercită o anumită presiune asupra comportamentului în materie de prețuri al principalilor producători din macrozona nord. În consecință, acești factori trebuie considerați ca indicatori ai unui anumit grad de expunere directă la concurență din partea altor state membre ale UE, în ceea ce privește producția și vânzarea angro de energie electrică în macrozona nord.

(12) Comunicarea Comisiei din 11 martie 2010, „Raport privind progresele realizate în ceea ce privește crearea unei piețe interne a gazelor naturale și a energiei electrice” ([4]), a arătat că cei trei producători principali controlează în continuare peste 75 % din capacitatea de producție din 14 state membre. Totuși, raportul plasează piața italiană de energie electrică în categoria piețelor „moderat concentrate” ([5]), în care indicele Herfindahl-Hirchman (*Herfindahl-Hirchman Index* – HHI) are valori mai scăzute comparativ cu celelalte categorii. Dat fiind că presiunea concurențială se face simțită și mai mult în macrozona nord decât în celelalte zone, gradul de concentrare poate fi considerat drept un indicator al expunerii directe la concurență în ceea ce privește producția și vânzarea angro de energie electrică din macrozona nord.

(13) În plus, deși reprezintă o mică parte din volumul total de energie electrică produsă și/sau consumată într-un stat membru, funcționarea mecanismelor de echilibrare trebuie, de asemenea, privită ca un indicator suplimentar. Conform informațiilor disponibile, funcționarea mecanismului de echilibrare, în speță tarificarea bazată pe piață și piața intraday bine dezvoltată, nu constituie un obstacol în calea expunerii directe la concurență a producției de energie electrică.

([1]) Și anume cantitatea de energie electrică necesară pentru consumul intern și exporturi.
([2]) Scrisoarea 0018212 din 10 mai 2010 a Autorității italiene pentru energie electrică și gaze naturale.
([3]) Legea nr. 99/2009 din 23 iulie 2009.
([4]) SEC(2010) 251, denumită în continuare „Comunicarea din 2010”.
([5]) Tabelul 3.1 din anexa tehnică (p. 12) la Comunicarea din 2010.

▼B

Vânzarea cu amănuntul de energie electrică

(14) În ceea ce privește vânzarea cu amănuntul, o distincție suplimentară la nivelul pieței relevante de produse s-ar putea realiza între: A. vânzarea cu amănuntul către consumatorii industriali racordați la rețeaua de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune și B. vânzarea cu amănuntul către consumatorii mai mici industriali, comerciali și casnici racordați la rețeaua de joasă tensiune. Aceste piețe vor fi analizate separat în continuare.

Vânzarea cu amănuntul de energie electrică către consumatorii finali racordați la rețeaua de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune

(15) După cum au confirmat autoritățile italiene, piața pentru vânzarea cu amănuntul de energie electrică către consumatorii finali racordați la rețeaua de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune este națională.

(16) Conform informațiilor disponibile ([1]), cotele de piață agregate ale celor mai mari trei furnizori cu amănuntul de energie electrică către consumatorii finali racordați la rețeaua de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune reprezintă 43,89 %, ceea ce constituie un nivel satisfăcător de scăzut ([2]), trebuind astfel să fie luat drept indicator al expunerii directe la concurență.

(17) Având în vedere caracteristicile produsului în cauză (energie electrică) și insuficiența sau lipsa produselor sau serviciilor de substituție adecvate, concurența la nivelul prețurilor și stabilirea tarifelor capătă o importanță sporită la evaluarea nivelului concurenței de pe piețele energiei electrice. Prin urmare, numărul de consumatori care migrează către un alt furnizor poate servi drept indicator al concurenței la nivelul prețurilor și, indirect, drept „indicator natural al eficienței concurenței. Acolo unde foarte puțini consumatori aleg să își schimbe furnizorul, este probabil să existe o problemă în funcționarea pieței, chiar dacă avantajele obținute din posibilitatea de renegociere cu furnizorul istoric nu ar trebui ignorate” ([3]).

(18) Conform celor mai recente informații disponibile ([4]), rata de schimbare a furnizorului per punct eligibil în 2008 se ridica la 32,50 % pentru marii consumatori industriali și la 32,80 % pentru întreprinderile mijlocii din Italia. Deși mai scăzută decât rata de schimbare a furnizorului din Austria, de exemplu, unde rata de schimbare a furnizorului în cazul consumatorilor industriali de dimensiuni mari și foarte mari se ridica la 41,5 % ([5]), rata de schimbare a furnizorului din Italia este totuși considerabilă,

([1]) Raportul anual privind situația serviciilor și activitatea de reglementare a Autorității italiene pentru energie electrică și gaze naturale, 31 martie 2009 (denumit în continuare „Raportul anual din 2009 al AEEG”), p. 76.

([2]) Acesta corespunde îndeaproape nivelului de concentrare de 43 % de pe piața suedeză cu amănuntul (a se vedea considerentul 14 din Decizia 2007/706/CE).

([3]) Comunicarea Comisiei din 15 noiembrie 2005„Raport privind progresele realizate în ceea ce privește crearea unei piețe interne a gazelor naturale și a energiei electrice” [COM(2005) 568 final, denumită în continuare „Comunicare din 2005”], p. 9.

([4]) Tabelul 2.2 din anexa tehnică la Comunicarea din 2010.

([5]) A se vedea considerentul 13 din Decizia 2008/585/CE.

▼B

implicând aproximativ o treime din consumatorii industriali de dimensiuni mari și medii. Mai mult, piața de vânzare cu amănuntul pentru consumatorii finali racordați la rețeaua de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune nu face obiectul unor prețuri reglementate. Situația din Italia este, prin urmare, satisfăcătoare în ceea ce privește migrarea consumatorilor între diferiți furnizori și controlul asupra prețurilor pentru consumatorii finali și trebuie considerată ca fiind un indicator al expunerii directe la concurență.

Vânzarea de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de joasă tensiune

(19) În ceea ce privește piața geografică relevantă pentru vânzarea de energie electrică cu amănuntul, aceasta a fost în mod tradițional considerată a fi piața națională. În cererea sa, CVA utilizează piața națională drept piață relevantă pentru vânzarea de energie electrică cu amănuntul.

(20) Pe baza ipotezei că piața geografică corespunde pieței naționale și pe baza informațiilor disponibile în prezent ([1]), se pare că gradul de concentrare de pe piața de energie electrică cu amănuntul în Italia este foarte ridicat. Cotele de piață cumulate ale celor mai mari trei furnizori cu amănuntul pentru consumatorii racordați la rețeaua de joasă tensiune reprezintă 79,44 %, din care cel mai mare furnizor deține o cotă de piață de 71,11 %. În acest context trebuie invocată jurisprudența constantă ([2]), în virtutea căreia „cotele foarte mari de piață constituie în sine, cu excepția unor circumstanțe excepționale, dovada existenței unei poziții dominante. Așa se întâmplă în cazul unei cote de piață de 50 %”.

(21) Mai mult, piața cu amănuntul din Italia este divizată în trei subcategorii, din care primele două fac obiectul unor prețuri reglementate:

(a) un serviciu de protecție sporită pentru consumatorii casnici și pentru întreprinderile mici (cu mai puțin de 50 de angajați și cu o cifră de afaceri de cel mult 10 milioane EUR) racordați la rețeaua de joasă tensiune și care nu au semnat un contract de achiziții pe piața liberă. Aceste servicii sunt operate în exclusivitate de societatea Acquirente Unico SpA (denumită în continuare „cumpărătorul unic”);

(b) un serviciu de salvgardare (*servizio di salvaguardia*) pentru toți consumatorii care nu sunt eligibili pentru serviciul de protecție sporită și care nu dețin un contract de achiziții pe piața liberă. Acest serviciu este oferit de furnizorii selectați de către cumpărătorul unic printr-o licitație competitivă; și

(c) piața liberă, și anume restul pieței cu amănuntul.

(22) Aceste piețe nu trebuie însă considerate piețe relevante independente în sensul prezentei decizii deoarece consumatorii pot migra de la o subcategorie la alta, iar prețurile în cadrul acestor trei subcategorii sunt bazate pe prețurile de pe piață ([3]). Totuși, conform Raportului anual din 2009 al AEEG, așa-numita „piață captivă” care include „serviciul de protecție sporită” și „serviciul de salvgardare” reprezintă aproximativ 36 % din întreaga piață cu amănuntul. Mai mult, conform aceluiași raport, serviciul de protecție sporită este caracterizat printr-o puternică prezență (84,3 %) a unui furnizor specific, activ, de asemenea, pe piața

([1]) Raportul anual din 2009 (AEEG).
([2]) A se vedea punctul 328 din hotărârea din 28 februarie 2002, *Atlantic Container Line AB* și alții/Comisia, T-395/94, Rec., 2002, p. II-875.
([3]) De fapt, prețurile reglementate se stabilesc pe baza prețurilor care se regăsesc pe piața liberă.

▼B

liberă. Conform autorităților italiene, costurile migrării sunt percepute de consumatori ca fiind ridicate, iar beneficiile acesteia sunt considerate minore. Acest lucru, în combinație cu prețurile scăzute oferite prin serviciul de protecție sporită face ca noii operatori să obțină cu dificultate o bază de clienți suficientă în cadrul acestei subcategorii. Acest fapt constituie un avantaj competitiv pentru operatorii din cadrul serviciului de protecție sporită care funcționează și pe piața liberă, dat fiind că clienții care doresc să migreze de la serviciul de protecție sporită la piața liberă sau viceversa o fac adesea fără a schimba furnizorul.

(23) Totuși, pe baza informațiilor primite de la autoritățile italiene ([1]), se poate concluziona că, în sensul prezentei decizii, piața geografică pentru vânzarea de energie electrică cu amănuntul în Italia nu este de dimensiune națională, așa cum se consideră în mod tradițional și conform ipotezei avansate de solicitant, ci locală, cu un teritoriu care adesea nu depășește nivelul municipal.

(24) În absența informațiilor referitoare la gradul de concurență de pe fiecare dintre aceste piețe locale astfel definite pentru vânzarea de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de joasă tensiune și ținând cont de dubiile susmenționate legate de gradul de concurență de pe piața de vânzare cu amănuntul către consumatorii racordați la rețeaua de joasă tensiune, privită global la nivel național, analizată în considerentele 19-22, nu se poate concluziona că sunt îndeplinite condițiile de acordare a unei derogări conform articolului 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE pentru vânzarea de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de joasă tensiune în Italia.

(25) În consecință, Directiva 2004/17/CE continuă să se aplice la atribuirea de către entitățile contractante a contractelor destinate să permită vânzarea de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de joasă tensiune în Italia sau la organizarea de către acestea a unor concursuri de proiecte în vederea desfășurării unor astfel de activități în Italia.

IV. **CONCLUZII**

(26) În ceea ce privește producția și vânzarea de energie electrică în macrozona nord, situația poate fi rezumată după cum urmează: cotele de piață cumulate ale celor mai mari trei producători sunt relativ scăzute, iar cantitatea substanțială de energie electrică importată are un efect favorabil concurenței în această zonă. Așa cum se menționează în considerentul 13, funcționarea mecanismului de echilibrare nu constituie un obstacol în calea expunerii directe la concurență a pieței de producție a energiei electrice. În consecință, se poate considera că toți factorii susmenționați constituie o dovadă a expunerii directe la concurență în macrozona nord.

(27) Având în vedere factorii examinați în considerentele 8-13, condiția expunerii directe la concurență prevăzută la articolul 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE trebuie considerată întrunită în sectorul producției și vânzării angro de energie electrică în macrozona nord.

(28) În plus, întrucât condiția de acces nerestricționat la piață se consideră a fi îndeplinită, Directiva 2004/17/CE nu trebuie să se aplice atunci când entitățile contractante atribuie contracte care să permită producția și vânzarea angro de energie electrică în macrozona nord și nici atunci când aceste entități organizează concursuri în vederea exercitării unei astfel de activități în respectiva zonă geografică.

([1]) Scrisoarea 0032953 din 20 mai 2010 a Autorității italiene a concurenței.

▼B

(29) În ceea ce privește vânzarea de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune din Italia, situația poate fi rezumată după cum urmează: cotele de piață cumulate ale primelor trei dintre cele mai mari societăți de vânzare cu amănuntul sunt scăzute, iar ponderea consumatorilor care își schimbă furnizorul este satisfăcătoare și nu există control la nivelul prețurilor pentru consumatorii finali. Aceste concluzii corespund și cu avizul autorităților italiene relevante, conform căruia această piață este expusă la concurență de câțiva ani, iar gradul de concurență rezultat este satisfăcător.

(30) Având în vedere factorii examinați în considerentele 15-18, condiția expunerii directe la concurență prevăzută la articolul 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE trebuie considerată ca fiind întrunită în ceea ce privește vânzarea de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune pe întregul teritoriu al Republicii Italiene.

(31) În plus, întrucât condiția de acces nerestricționat la piață se consideră a fi îndeplinită, Directiva 2004/17/CE nu trebuie să se aplice atunci când entitățile contractante atribuie contracte care să permită vânzarea de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune în Italia și nici atunci când aceste entități organizează concursuri de proiecte în vederea exercitării unei astfel de activități în respectiva zonă geografică.

(32) Având în vedere factorii examinați în considerentele 19-25, date fiind dubiile referitoare la existența unei concurențe suficiente la nivel național în ceea ce privește vânzarea de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de joasă tensiune și, în plus, în absența unor informații detaliate privind fiecare dintre piețele locale relevante, așa cum sunt definite de autoritățile italiene, nu se poate concluziona că sunt îndeplinite condițiile de acordare a unei derogări conform articolului 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE pentru vânzarea de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de joasă tensiune în Italia. În consecință, Directiva 2004/17/CE continuă să se aplice la atribuirea de către entitățile contractante a contractelor destinate să permită vânzarea de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de joasă tensiune în Italia sau la organizarea de către acestea a unor concursuri de proiecte în vederea desfășurării unor astfel de activități în Italia. Deoarece vor continua să se aplice obligațiile statistice prevăzute la articolul 67, poate fi necesar să se asigure faptul că entitățile contractante vizate iau măsurile necesare, cum ar fi separarea managerială și/sau contabilă, astfel încât să poată raporta corect achizițiile efectuate în vederea exercitării activităților relevante care nu au fost exceptate în conformitate cu prezenta decizie.

(33) De asemenea, se reiterează faptul că acele contracte care acoperă mai multe activități trebuie tratate în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2004/17/CE. În contextul actual, acest lucru înseamnă că atunci când entitatea contractantă este angajată în achiziții „mixte”, ceea ce înseamnă achiziții utilizate ca suport atât pentru activitățile exceptate de la aplicarea Directivei 2004/17/CE, cât și pentru activitățile care nu sunt exceptate, trebuie acordată atenție acelor activități care fac biectul

▼B

principal al contractului. În cazul unor astfel de achiziții mixte, atunci când scopul este în principal acela de a sprijini activitățile de vânzare de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de joasă tensiune, se aplică dispozițiile Directivei 2004/17/CE. În cazul în care este imposibil să se stabilească în mod obiectiv pentru care dintre activități este destinat în principal contractul, acesta se acordă în conformitate cu normele menționate la articolul 9 alineatele (2) și (3).

(34) Prezenta decizie are la bază situația de drept și de fapt din perioada februarie-mai 2010, așa cum reiese din informațiile prezentate de Republica Italiană și CVA, din comunicările din 2005 și 2010 și din anexele tehnice la acestea, din documentul de lucru din 2007, din raportul final și din raportul anual al AEEG din 2009. Ea poate fi revizuită dacă în urma modificărilor semnificative ale situației de drept și de fapt nu mai sunt îndeplinite condițiile de aplicare a articolului 30 alineatul (1) din Directiva 2004/17/CE pentru vânzarea de energie electrică angro în macrozona nord și vânzarea de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Directiva 2004/17/CE nu se aplică contractelor acordate de entitățile contractante în scopul exercitării următoarelor activități:

▼M1

(a) producerea și vânzarea angro de energie electrică generată din surse convenționale care urmează să fie executate în macrozona nord a Italiei;

▼B

(b) vânzarea de energie electrică cu amănuntul către consumatorii finali racordați la rețeaua de medie, înaltă și foarte înaltă tensiune de pe întreg teritoriul Republicii Italiene.

▼M1

Directiva 2004/17/CE se aplică în cazul contractelor atribuite de entitățile contractante și destinate să permită producerea și vânzarea angro de energie electrică generată din surse regenerabile care urmează să fie executate în macrozona nord a Italiei.

▼B

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.